

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Hvg. Comiti Et Marsvcto Pisanis Canonicis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

eadem Præpositura ullo tempore sine causa rationabili amoveret. Dicitur autem Præpositus unde humiliari debuerat, in elationem erectus, obedientiam, quam Abbati ex præcepto Cardinalis debebat impendere, ipsi exhibere contempsit; immo domos, homines, & cetera bona ejusdem monasterij occupans, ea in usus proprios & illicitos transfundere non veretur, à monastica etiam professione ac fratrum consortio se reddens penitus alienum; nullis quoque beati Benedicti obtemperans institutis, non se tantum, verum etiam totum monasterium dissolutione ac enormitate suæ vitæ gravi compellit infamia laborare. Quia igitur timendum est ne pars corrupta sinceram contaminet, nisi falce fuerit apostolica rescata; discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus, quatenus si prædicta veritate nituntur, prædictum Præpositum ab administratione Præposituræ remotum, ut Abbati suo existat obediens, sicut debet, per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compellatis. Nullis literis obstantibus harum mentione non habita à sede apostolica impetratis. Datum Laterani VI. Nonas Martij.

COLOCEN. ARCHIEPISCOPO.

Epist. 32.
Confirmatio
super quibusdā
Ecclesiis Præposituræ Colocen. Ecclesiæ de Capituli contentu collatis.

I Vltis petentium &c. usque ad verbum illud assensu. Ecclesias sanctæ Mariæ de Ioth, sancti Mauritij de Both, & Ecclesiam de Vnta, quas Præposituræ Colocen. Ecclesiæ de consilio & assensu tui Capituli contulisti, sicut providè factum est, & Præpositus Colocen. eisdem justè possidet & quietè, auctoritate apostolica confirmamus, & præsentis scripti patrocinio communitus. Decernimus ergo &c. Datum Laterani.

HVG. COMITI ET MARSVCTO
Pisanis Canonicis.

Epist. 33.
Super questione
cujusdam
pignoris, que
inter R. & Gallicianum Pisanos vertitur.

Significante dilecto filio Rubeo civi Pisano, ad nostram noveritis audientiam pervenisse, quòd cum domum suam cum horto Galliciano Pisano civi pro ducentis quinquaginta duabus libris pignori obligasset, & promississet, cautione præstita juramenti, quòd nisi domum ipsam statuto inter eos termino recolligeret, eundem creditorem ulterius super ea minimè molestaret, infra statutum tempus per certum & fidelem nuncium, prout ei videbatur, creditori

mutuatam pecuniam remisit: quam idem nuncius, infideliter agens, sicut ei injunctum fuerat, non persolvit. Cùmque postmodum prædictus R. ab Imperatore captus pariter & detentus, multa pericula sustinuerit & labores, nec dicto G. satisfacere potuerit, ut debebat, nunc per Dei gratiam libertati pristinæ restitutus, paratus est pecuniam reddere creditori, licet ipse prorsus eam recusaret recipere, quia ei non fuit statuto termino persoluta. Cùm igitur pactum legis commissoriæ sit in pignoribus improbatum, & quantum in eo fuit, prædictus Rubeus juramenti debitum adimpleverit, cùm per eum quem certum & fidelem nuncium sperabat, pecuniam remiserit termino constituto, & dum in imperiali fuit captione detentus, satisfacere non potuerit creditori, devotioni vestræ præsentium auctoritate mandamus, quatenus, si præmissis veritas suffragatur, prædictum creditorem, ut forte sua contentus existat, pensionibus præfati pignoris computatis in sortem, & domum ipsam & hortum præfato Rubeo omni postposita dilatione resignet, per censuram ecclesiasticam pacto vel tali juramento nequaquam obstante, admonitione præmissa, sublato contradictionis & appellationis obstaculo, compellatis. Datum Laterani.

POTESTATI ET CONSILIARIIS
Viterbiensibus.

Dilectis filiis Consulibus Perusini, qui nos super tractatu illo consuluerant quem ipsi vobiscum cum rectoribus Tusciæ habuerunt, literis nostris dedimus in responsis, ut quia tractatus ille, quem rectores inter se inierant, minus debite ad honorem, utilitatem, & profectum Ecclesiæ pertinebat, & nos dilectis filiis B. Basilicæ duodecim Apostolorum & P. tituli sancti Petri ad vincula Presbyteris Cardinalibus, qui tractatum illum nobis plenius expresserunt, nostrum & fratrum nostrorum significaveramus beneplacitum voluntatis, tandem ipsi Consules Perusini superfederent his quæ disposita fuerant consummandis, donec literas nostras reciperent mandatum super hoc apostolicum plenius continentes. Ideoque sicut Perusinis ipsis per literas significavimus, ita nunc discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus, atque præcipimus, quatenus

Epist. 34.
Quòd in tractatu habito inter ipsos, Perusinos, & Rectores Tusciæ sine mandato apostolico non procedant. Vide supra epist. 15. itaque epistolam sequentem.